

Haus Reismeyer:

Den toaange dage.

(Januar 1927).

Mel. Rosen blusser alt i Danas Have.

Uage traver om i Helbos Have
for at fange Solsort eller Stær.
Somme Tider er hoven vent af Lavel;
hvor vil fylde op som lille Mave
med de grønne, sure Stikkelber.

Hent

Her ved Lyngbygaard: Aes dybe Kløfter
skal vor Aage Fuge sig i Aagt;
falder her i Aes, højt hoven snøfter;
thi der er nok ingen Haand, som løfter
op hoven med hoven vrede Sommerdragt.

Iren og Gidsrin i den double Sommer
her Iren den lille, røde Moud,
som med Blommer i de fage Sommer

ved af Hovet kastet til jorden
for at ville Pogens fulste Spandt

Her ved Randersvej ³ ^{minste} de røde Højer
midter Søveshinde's glade goar;
i en Vandpyt ² ^{per} surt ~~lign~~ spejler;
kastet Biler her ad Vejens sej'ler
og fordrøbler Heste i Køer og Fær.

- Kunde du ved Aage Gilds at love
Løbe sig for ham en Times Ro!

Det kan ske, naar han skal hen at sove,
eller han sig sig ud til vove.

Det vil give Lethed, min Tro!

Ja, von Aage er en sønsomme frødig;
der er Kroften i hans lille Krop;
derfor er den røde Kuegt saa munden;
sloer han end til Tider Nosen blødig,
rejsen han tog atter hastigt op.

Lille Aage, dog vi ej vil ledde
for en Tønde af et røde Quell!
Raps du' sein de friske Arkebølge;
hug de Blomster, som du' dog vil vedde,
til du' har din lille Mave fuld.